



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

XV. Argumentvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

nia præcepta, id est, agnoscas verum Deum, qui se patefecit in Isra-
 & promisit remissionem propter venturum Dominum, &c. Deinde
 & gubernatio tua iusta, non sis crudelis contra captivam Ecclesi-
 a Dei. Sic intelligatur concio regia de magnis rebus, & de nostra
 concione. Postea promissio consideretur de remissione peccato-
 rum, & de reconciliatione hominis Ethnicus, & pollutus horribili ido-
 latria. Nec dubium est ab ipso Daniele hanc promissionem copio-
 sis enarratam esse, & regi dictum esse, cur detur promissio, per quem
 estimatur iusticia & vita æterna, & promissionem fide accipiendam
 esse. Eadem responsio est ad concionem Iesaiæ 1. Desinite male face-
 re, si peccata vestra sunt ut coccinum, eritis candidi ut nix.

XIII. ARGUMENTUM.

Maxima virtus maxime iustificat,
 Dilectio est maxima virtus,
 Ergo maxima iustificat.

RESPONDEO. Concedo totum argumentum de iusticia legi-
 s. Sed quia non habemus integram iusticiam legis, Evangelium
 concionatur de alia, & docet imputari credenti iusticiam propter
 mediatorum. Hæc est simplex & vera responsio, quæ prolixius expli-
 cari potest, si quis postulat. Ac sciendum est, longe aliud esse, loqui de
 collatione virtutum inter sese, aliud de remissione peccatorum, & re-
 conciliatione coram Deo.

XIII. ARGUMENTUM.

Si vis in vitam ingredi, serva mandata,

Ergo & fieri lex potest, & bona opera merentur vitam æternam.

RESPONDEO breviter: Intellige, serva mandata, scilicet com-
 plectendo Evangelium. Nam Christus finis est legis. Ac semper lega-
 bus dicitur necesse est addere vocem Evangelij, quod docet fide re-
 conciliari hominem, & simul incoari obedientiam, accepto Spiritu
 sancto, & placere incoaram obedientiam, propter mediatorem, et-
 nim languida & infirma est. Hæc $\epsilon\pi\alpha\gamma\epsilon\lambda\iota\sigma\tau\alpha$ expressa est, Rom. 8. Idem
 agitur vult dictum Pauli: Milita bonam militiam, retinens, fidem &
 bonam conscientiam. Hinc non sequitur, legi satisfieri in hac vita,
 quia vox Evangelij expresse dicit: Sensus carnis non est subditus legi,
 ac ne potest quidem subdi. Ac non sequitur, Bona opera esse me-
 ritum vitæ æternæ, quia fides præluens gratis accipit propter me-
 diatorem remissionem peccatorum, & hæreditatem vitæ æternæ.

XV. ARGUMENTUM.

Qui non diligit, manet in morte,

Ergo non sola fide sumus iusti.

RESPONDEO. Nego consequentiam, quia est fallacia à non
 causa ut causa. Est enim verissimum est, dilectionem esse in con-
 versio;

uero, tamen dilectio non est causa seu meritum remissionis peccatorum, seu iustificationis, seu reconciliationis. Vt, verissime est: Qui non mouetur, non uiuit, nec ramen sequitur, motum carnis esse uitae, sed uita est immediata causa motus: Ita fides a quibusdam misericordiam Dei propositam propter mediatorem, ostendit humanitatem Dei, qua cognita accenditur dilectio Dei, & cor subijcit se Deo. Hæc responsio ad similia dicta congruit. Si omnem fidem habeam, dilectionem autem non habeam, nihil sum. Concedo totum. Quia uerum est, oportere in reconciliato fidem & dilectionem esse, sed non sequitur, dilectionem esse causam seu meritum reconciliationis.

XVI. ARGUMENTVM.

Naturalia sunt immutabilia,

Dubitatio de reconciliatio est naturalis, ut nunc quidem nascimur,

Ergo est immutabilis.

RESPONDEO. Concedo esse immutabilem in hac depuratione, sine uoce Euangelij & sine auxilio diuino, sicut Adam non solum in dubitatione mansisset, sed etiam oppressus esset ætæna desperatione, si promissio gratiæ non prolata esset ex sinu uentris patris, & per uerbum Deus flexisset cor Spiritu sancto ad ascensionem, & sic in illa consolatione filius uoce Euangelij primos parentes retraxisset ex morte. Hoc exemplum intueamur, quod ostendit quomodo fiat hæc consolatio & liberatio à dubitatione, & docet promissionem Euangelij non esse natura notam, & discernendam esse à lege & ab alijs naturalibus noticijs.

XVII. ARGUMENTVM.

Remittuntur ei peccata multa, quia dilexit multum,

Ergo propter dilectionem fit remissio.

RESPONDEO. Duplex est Absolutio. Altera priuata conscientie luctantis cum ira Dei. In hac absoluteione necesse est intelligi, quod fide accipiatur remissio, non propter nostras uirtutes. Ita & hic inquit Dominus: Fides tua saluam te fecit. Nec nititur fides dilectione nostra, sed tantum misericordia promissa propter meditationem. Nec existere dilectio potest, nisi sit apprehensa remissio. Hoc pertinet dictum: Haic omnes Prophetæ testimonium perhibent, quod uos fieri per nomen eius, omnes qui credunt in eum. Altera est absolutio publica coram Ecclesia. In hac conspici nec esse est ab illis testimonio conuersionis, ut hic Christus Pharisæo ostendit, ut eam recipiat, quia extant testimonia conuersionis. Si cuius absolutio non placet, utatur altera: Vstratæ sunt Synedochæ, Remittuntur ei multa, quia conuersa est. Et tamen synecdoche explicanda est. Cum multæ sint partes conuersionis, contritio, fides, dilectio, spes, bonum